

Z.S.

Z prasy prawniczej

Palestra 21/1(229), 140-141

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Informujemy, że wszyscy adwokaci plastycy uczestniczący w wystawie otrzymają dyplomy stwierdzające ich udział w I Ogólnopolskiej Wystawie Prac Adwokatów Plastyków.

Komitet Organizacyjny Wystawy zwróci uczestnikom koszty przesłania zgłoszonych prac (na podstawie pocztowego dowodu nadania) i zapewni ich zwrot po wystawie własnym staraniem i kosztem.

O terminie nadesłania prac Komitet Organizacyjny Wystawy zawiadomi oddzielnym pismem wszystkich uczestników, którzy do dnia 20 marca 1977 r. zgłoszą swój udział.

Komitet Organizacyjny
I Ogólnopolskiej Wystawy Prac
Adwokatów Plastyków

Z PRASY PRAWNICZEJ

W październiku ub. roku ukazał się nakładem Instytutu Problematyki Przeszłości i Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego III tom pracy zbiorowej pt. *Patologia społeczna — Zapobieganie* (edytor — Wyd. Prawnicze). Tom zawiera szereg artykułów pióra znanych autorów zajmujących się problematyką społeczno-prawną. Z punktu widzenia zainteresowań adwokatury na baczniejszą uwagę zasługuje zwłaszcza artykuł prezesa NRA adw. dra Z. Czeszejki-Sochańskiego pt. *Zadania i funkcje adwokatury* (wybrane zagadnienia).

Autor, traktując zadania i funkcje adwokatury jako pewien wycinek socjalistycznego systemu ochrony prawnej, wziął za punkt wyjścia swoich rozważań przepis art. 63 ust. 2 Konstytucji PRL, poręczający oskarżonemu prawo do obrony z wyboru lub z urzędu, oraz przepis art. 2 ustawy z dnia 19.XII.1963 r. o ustroju adwokatury, określający programowo zadania i funkcje adwokatury. Stosownie do tego ostatniego przepisu adwokatura współdziała z sądami i innymi organami państwowymi w zakresie ochrony porządku prawnego PRL i powołana jest do udzielania pomocy prawnej zgodnie z prawem i interesem mas pracujących. Wymienione w tym przepisie współdziałanie i udzielanie pomocy prawnej to, zdaniem autora, nie dwa różne zakresy pojęciowe, lecz tylko jeden, który realizuje w systemie ochrony prawnej zasadę praworządności. W tym ujęciu udzielanie pomocy prawnej jest jedynie konkretyzacją współdziałania adwokatury w ochronie porządku prawnego. Jest to, jak określa autor, normatywne ujęcie omawianego tematu.

Niezależnie od tego, zadania i funkcje adwokatury autor rozpatruje w ujęciu systemowym, wiążącym się z rolą adwokatury w systemie ochrony prawnej. W tym ujęciu pomoc prawna adwokata jest jednym z wielu czynników gwarantujących prawidłowość rozstrzygnięć organów państwowych, spełnia też ona swoistą funkcję zabezpieczającą, ochronną.

Rozważając problem działalności adwokatury, autor podkreślił przede wszystkim prewencyjny charakter tej działalności (poradnictwo umożliwiające obywatelom właściwą orientację w przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach oraz zapobiegające dzięki temu powstawaniu konfliktów), a następnie omówił jej charakter ochronny (udział z ramienia strony w istniejącym już konflikcie prawnym) oraz społeczno-wychowawczy (kształtowanie u obywateli pożądaných przekonań i postaw wobec porządku prawnego i zasad współżycia społecznego). Silnie akcentowany przez autora prewencyjny charakter działalności adwokatury,

nie zawsze właściwie rozumiany i doceniany, odgrywa w systemie ochrony prawnej niewątpliwie istotną rolę. Dlatego właśnie, jak sądzić należy, omawiany artykuł znalazł się na czołowym miejscu w wydawnictwie poświęconym zapobieganiu ujemnym zjawiskom społecznym.

Tyle, w dużym oczywiście skrócie, na temat roli i funkcji adwokatury. Dodać tylko trzeba, że autor zwrócił uwagę na konieczność spojrzenia na te funkcje przy uwzględnieniu zadań i potrzeb, jakie wynikają z rozwoju społecznego w określonych warunkach społeczno-politycznych, tzn. na ujęcie roli i funkcji adwokatury w sensie, jak to sam określił, dynamicznym.

W dalszej części artykułu mowa jest o charakterystycznych cechach socjalistycznej adwokatury polskiej. Wśród nich autor wymienił i krótko omówił: 1) publicznoprawny charakter działalności adwokatury, 2) społeczną organizację zawodu opartą na zasadzie samorządu zawodowego, 3) niezależność działalności zawodowej adwokata od czynnika państwowego, 4) prawo klienta do wyboru adwokata, 5) powierzenie adwokatom udzielania pomocy prawnej na zasadach wyłączności, 6) uspołecznienie form wykonywania zawodu (zespoły adwokackie).

Adwokaci w wykonywaniu swych czynności zawodowych mają zapewnione im ustawowo gwarancje. Autor wymienił spośród nich: 1) prawną legitymację zasady subiektywizmu procesowego (działalność tylko na korzyść klienta), 2) ochronę tajemnicy zawodowej, 3) immunitet adwokacki, 4) ochronę prawnokarną (art. 8 u. o u.a.).

Obszerniejsze nieco, choć z natury rzeczy i tak skrótowe streszczenie omawianego artykułu adw. dra Z. Czeszejki-Sochackiego podajemy tu dlatego, by zaanonsować ważną pozycję w pracach nad rolą, funkcją i istotą adwokatury w warunkach rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, wyróżniającą się syntetycznym i przejrzystym ujęciem tematu oraz dającą znakomitą okazję do dalszych prac analitycznych nad niektórymi problemami adwokatury.

Przy okazji należy odnotować, że wszystkie zamieszczone w tym tomie prace: dra Wojciecha Radeckiego, dra Eugeniusza Górskiego, mgra Wacława Dejnarcowicza, mgr Jerzego Jaroszka, doc. dra Jana Markiewicza, dra Wincentego Bednarka, mgra Henryka Oleniaka, dra Kazimierza Wągiela, mgra Stanisława Akielińskiego i dra Eugeniusza Bielickiego zasługują na bliższe zainteresowanie się nimi przez adwokatów i tylko z braku miejsca musimy zrezygnować z omówienia tych interesujących opracowań na łamach naszego miesięcznika.

Z.S.

PRASA O ADWOKATURZE

Krakowski „Dziennik Polski” (nr 269 z dnia 25 listopada ub. roku) zamieścił artykuł Adama T a n e t y pt. *Ucieczka od zawodu*, poświęcony aktualnym problemom nurtującym adwokaturę. W przedstawionym obrazie ewolucji zadań adwokatury i nekających ją trudności wystąpiły jasne i ciemne plamy. Oto cytaty z artykułu:

„W systemie wymiaru sprawiedliwości ten właśnie człowiek — w todzie z zielonymi wypustkami znamionującymi nadzieję — adwokat odgrywa rolę wręcz kapitalną. Jest przeciw obrońcą oskarżonego w procesie karnym, pełnomocnikiem w sądowym postępowaniu cywilnym, może występować w sądach pracy i ubez-